

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

Joan Margarit

Joan Margarit

Laura Borràs

Una poesia seriosa i terrible El segon principi de la termodinàmica és un principi, en paraules de Joan Margarit, seriós i terrible. Un principi que assevera

l'augment de l'entropia, que estableix que les transformacions o canvis físics en l'univers sempre es realitzen en el sentit creixent del desordre i, doncs, que els processos espontanis que es produeixen sense la intervenció de cap agent extern són irreversibles. Un principi que fixa també la relació entre la glòria literària i la mort, és a dir, el pas del temps, la pervivència, la lluita contra l'oblit. La poesia de Joan Margarit és també una poesia seriosa i terrible i, tanmateix, real i humana. És una poesia necessària, irreversible, que l'ha tingut a ell d'agent extern a l'hora de mutilar-la, escapar-la, depurar-la, netejar-la, polir-la, desvestir-la, reduir-la al necessari, a l'essencial.

Sanaüja, 1938. Poeta i arquitecte

Sense vacuïtats, sense coses supèrflues, sense cap tipus de frivolitat. Una poesia dura i seca, que moltes vegades té l'efecte d'un cop de puny a la boca de l'estómac.

Un poeta "poc normal": una poesia nascuda del silenci Margarit, nascut a Sanaüja, a La Segarra, l'any 1938 i "viscut" a Barcelona, a Rubí, a Girona o a Tenerife és un poeta "gens habitual". La seva és una poesia nascuda del silenci. Hi ha uns versos de "Vespre", de *Mar d'hivern* que diuen així: "...perquè l'oblit és transparent com l'aigua: pura tecnologia del silenci, (p. 39). I la seva poesia lluita contra l'oblit transparent i, fent-ho, es converteix en pura tecnologia del silenci. Perquè la seva poesia prové també del pes de la vida i, alhora, del pas de la vida per les ànimes de les persones. La seva és una poesia sorgida de la necessitat d'explicar-se i explicar-se el món `com acostuma a passar sempre amb la bona poesia-. Una poesia que té aparentment dues llengües, català i castellà, quan de fet, el que passa és que es tracta d'una única poesia expressada primer en una llengua, el castellà, després explorada en una altra llengua, el català, que finalment va ser acceptada com a llengua poètica i vessada, traslladada, recreada pel mateix poeta al castellà. Aquesta és, simplificant una mica, la trajectòria lingüísticopoètica del nostre poeta. La descoberta de l'autèntica, la primigènia llengua poètica li ha permès adonar-se que el poeta ha de trobar la seva pròpia veu, atès que no és fins llavors que comença la seva pròpia poesia. A Joan Margarit li va costar prop de cinquanta anys trobar-la a causa del bilingüisme. Un bilingüisme que ell -a diferència de Rilke, per exemple, que era txec i ha acabat essent el gran poeta alemany i que en cap de les seves pàgines expressa el més mínim dubte al respecte- va pair malament. Margarit ha viscut a la pròpia pell el conflicte llengua materna/llengua de cultura i s'ha adonat que s'havia equivocat i que la poesia té un component acultural que no es pot negar, un component, fins i tot, d'irremediabilitat, d'inexorabilitat.

En Margarit la poesia recupera dos dels grans sentits definitoris que ha tingut al llarg del temps. Perquè, si des d'Aristòtil es considerava la poesia, i per extensió la literatura, com una representació mitjançant la paraula, i aquesta és la primera gran definició de literatura; l'altra gran definició és la romàntica, la moderna, és a dir, la que considera la poesia, la literatura com un ús intransitiu del llenguatge, com un art del llenguatge. Joan Margarit va més enllà de la representació de la realitat mitjançant la paraula, tot i que la utilitza per a representar-la o recrear-la o reescriure-la..., alhora que

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

es refugia en les paraules per a fer-ne art.

Arquitectura i poesia. Poesia i arquitectura: dues formes d'una sola construcció Però la poesia és sempre construcció i Joan Margarit, el poeta o l'arquitecte, perquè en el fons són dues formes d'una mateixa creació, està sempre construint, encara que per a fer-ho necessiti destruir, destruir-se. Perquè també cal, en algun moment, destruir per construir al damunt. I com que considera que les matemàtiques són la més exacta de les ciències i la poesia la més exacta de les lletres, la seva poesia és sempre objecte d'un càlcul estructural sever que vol depurar-la de qualsevol ornament, que és el que ha fet amb la retallada severa de la seva obra poètica. Margarit està convençut que amb la poesia s'ha d'aconseguir dir el màxim de coses amb la menor quantitat de recursos expressius. És a dir, que un poema ha de ser exacte. Però sobretot perquè la seva poesia brolla de la vida, però és cisellada pel seu estricte sentit de la consciència poètica, per la seva innegociable rigidesa envers el que és concís i exacte, necessari i essencial i el que és accessori, repetitiu, brut –perquè diu que els mals poemes no són neutrals, sinó que contribueixen a embrutar, a desordenar el món, de la mateixa manera que un bon poema contribueix a l'ordre i a la higiene del món. En aquest sentit, es podria considerar que Margarit, en un acte d'higiene poètica radical, més que fer d'arquitecte s'ha comportat amb la seva obra poètica com un cirurgià, quan amb el bisturí a la mà ha extirpat del cos poètic que ha de seguir vivint, allò que n'era perjudicial o entorpidor, dolent o sapròfit.

Al fons de la nit

Està glaçant a l'aire.

Ha callat fins i tot el rossinyol.

Amb el front recolzat damunt del vidre

demano que em perdonin

les meves dues filles mortes

perquè ja gairebé no penso en elles.

El temps ha anat deixant argila seca

damunt la cicatriu. I, fins i tot,

quan un s'estima algú, arriba l'oblit.

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

La llum té la duresa de les gotes

que cauen dels xiprers amb el desgel.

Poso un tronc nou i, remonent les cendres,

trec flama de les brases. Faig cafè.

La vostra mare surt del dormitori

amb un somriure: *Quina bona olor.*

T'has aixecat molt d'hora aquest matí.

"Al fons de la nit" és un poema brutal on del que es parla és del pas inexorable del temps i de com aquest continuar vivint la vida davant dels dolors més punyents i fonamentals, com són la mort de dues filles, és un exercici dur i, alhora, inevitable. Un poema on es parla de ferides terribles i de cicatrius que sembla impossible que arribin i que, tanmateix i d'alguna manera, arriben a cicatritzar. Un poema, el protagonista del qual és l'oblit que s'instal·la, que pot arribar a instal·lar-se en les vides i en els dolors més pregonos, el d'uns pares que sobreviuen les filles mortes i són capaços de fer foc i preparar cafè i adelitar-se amb la seva aroma de bon de matí. El matí del temps intern del poema, el matí que potser segueix a la nit en què l'oblit no ha pogut vèncer el dolor i, tots dos, en un pols inefable, medeixen les seves forces en l'espai del poema.

La poesia que a ell li interessa –i per extensió, la seva poesia–, es refereix a l'organització estrictament personal –gairebé secreta, diu Margarit– del propi sofriment, "del que som quan estem sols, sense ningú davant del qual representar-nos a nosaltres mateixos". I el que ell pretén és "mostrar-se sense compadir-se d'ell mateix". Per això pot afirmar que "la font més important de la meua poesia és la subjectivitat" i per això diu que, al capdavant, no haurà fingit tant, en la mesura que la seva poesia surt de la vida i és real i dura com la vida. En aquest sentit la poesia li serveix com a teràpia, per a posar sentiments (ell diu) en ordre, però no sempre és així, també la poesia pot aconseguir posar sentiments en desordre. Aquesta és la força de la literatura.

En els seus poemes assistim al duel a mort de paraules que es baten amb el desordre del món. Un singular combat desigual que no sempre acostuma a guanyar el fort, és a dir, el desordre. En una entrevista recent Margarit deia el següent: "Al fet literari hi ha una cosa terrible i misteriosa i és que com menys coses materials hi ha en joc més sanguinari és el combat". Margarit és un home que, indubtablement, ha viscut un seguit de circumstàncies vitals personals d'allò més tràgiques. La seva família: la dona, la primera filla Mònica, la segona filla, Anna, morta essent un nadó, la Joana, morta als trenta anys després d'una vida de malaltia, sacrifici i discapacitació i l'adopció del fill Carles a l'Espanya dels anys 70, donen comptes d'un itinerari vital ple, però també molt dur i difícil. Per això sap i diu: "a la vida et passaran moltes coses més aviat desastroses, i per a fer-hi front no serveixen el futbol ni els entreteniments, serveixen les arts de sempre i potser la filosofia i la religió, entesa com alguna cosa més que ritú". La poesia és per a Margarit una eina d'una potència catàrtica i terapèutica

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletRA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

brutal i sense precedents.

Poètica: una memòria sentimental He començat parlant de la termodinàmica, i els pot haver semblat estrany, sobretot si tenim en compte que parlem de poesia, però no oblidem que Joan Margarit és un home de ciència, un arquitecte, un calculador d'estructures i això és perceptible en la seva obra, ni que només sigui pel seu esforç en construir el poema, en elevar-lo com s'aixeca una catedral gòtica i s'han posat uns fonaments tan sòlids, uns contraforts prou robustos, com per poder buidar el mur i treure'n el pes per substituir-lo per lleugeresa, per vitrall, per llum. El tema de la llum és molt important en Margarit (com ho és la música, la mort o el sexe). Saben els experts que en termes tècnics es diu "llum" a la distància entre murs o pilars que la coberta ha de salvar. Per això encara és més significativa l'ambivalència de la paraula, la pluralitat de significats, en el sentit físic i també en l'abstracte, que el poeta li atorga, sempre tenint present l'ofici que coneix a la perfecció, quan diu, al poema XX de *Mar d'hivern*: "La llum és invisible quan travessa la geometria de l'espai" o bé, al XII: "Has retornat amb la mateixa llum/al fons de la mirada, on el poema es destrueix i es torna a construir".

La seva poesia es situa en el territori de la memòria sentimental. Diu: "Hi ha molts tipus de memòria, o potser només són aspectes diferents d'una sola, però em refereixo a aquesta zona de nosaltres mateixos on guardem els sentiments que ens han anat travessant i transformant. Aquest és el lloc on he buscat els meus poemes. La maduració sentimental, el que ens fa valuosos com a persones i que ens dona la possibilitat de millorar amb el pas del temps, és la incidència de cada nou sentiment en la memòria dels altres, formant un teixit cada vegada més complex i delicat, sempre sotmès al perill de ser destruït parcialment –en ocasions terribles d'una manera total– per la incorporació de les infinites variacions que la vida no deixa mai d'introduir en les seves íntimes estructures. Faig servir l'adjectiu delicat en referir-me a aquesta memòria sentimental que és el nucli del nostre ser afectiu i moral, cosa que connecta amb les conegudes expressions col·loquials que parlen de la "delicadesa dels sentiments". Tots som conscients de la feblesa d'aquesta estructura; de com és vulnerable i de com, en canvi, constitueix la nostra única riquesa. És un territori on la intensitat no té res a veure amb la violència: fins i tot la vulgaritat, a l'hora d'expressar un sentiment, pot destruir aquest mateix sentiment. Per això, res més difícil que posar-los al descobert: tan difícil com dir la veritat".

Poesia i vida: rastre de vida, supervivència Si mai algú li demanés que escrigués una autobiografia només caldria presentar-li *Els primers freds*, que és el primer volum de la seva obra completa publicada el maig del 2004 i que recull el que ell –probablement el jutge més sever que tindrà la seva poesia– ha rescatat de la seva veu poètica des de 1975 fins al 1995, els seus primers vint anys de poesia. I no li caldria escriure-la, l'autobiografia, perquè els seus poemes són la seva vida, ens parlen de la seva vida, li serveixen per explicar-se-la i, de retruc, ens serveixen a tots els que hem viscut o som capaços de viure amb ell, gràcies a la seva força poètica, les situacions que ens presenta. Ho diu al final del pròleg: "Darwin va escriure que "el desig d'assenyalar un esdeveniment qualsevol amb un munt de pedres en el punt més alt del voltant sembla que és una passió inherent a la humanitat". Cada poema assenyala un fet en la meua vida, però la intenció en el moment d'escriure'l va més enllà. La seva finalitat última és que hi hagi algú en algun lloc que, en llegir-lo, s'adoni que també és ell o ella qui ha posat un munt de pedres en algun lloc elevat de la seva pròpia vida per assenyalar un episodi interior". Algú pot arribar a sorprendre's de que una poesia com la seva, tan lligada a la seva biografia, resulti perfectament compartible i extrapolable al conjunt dels éssers humans que el llegeixin. Jo els diria que precisament perquè és una poesia extremadament íntima i personal que reflexiona sobre les qüestions fonamentals que ens afecten als humans –l'amor, la mort, el pas del temps, la pèrdua, la transformació, etc. es pot elevar i compartir amb els seus congèneres que, d'una o altra manera experimenten també aquests sentiments. De fet les emocions es viuen sempre d'una

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletre.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

manera inalterable. Pot canviar l'escenari, però no canvia l'ànima. I, com ell mateix afirma: "Malament si un poema que parla de l'amor entre una dona i un home no parla, si no de tots els homes i dones, sí d'un bon nombre, de tot el grup o classe intel·lectual o moral per als quals, amb més o menys consciència, escriu el poeta". Per això Margarit se'n riu quan li parlen de l'originalitat en l'art o en la literatura. Afirma amb contundència que la sinceritat i l'originalitat no tenen la més mínima importància en l'art. I quan ataca el concepte d'originalitat ho fa ubicant-se ell mateix com una baula d'un camí que ve de lluny i que fa camí més enllà d'un mateix.

Margarit necessita escriure i ho fa. "Deixar constància del que s'ha sentit en un moment donat, o sigui, intentar conservar-ho contra el desgast del temps, és una de les defenses més elementals contra l'angoixa pel caràcter efímer de la nostra vida", afirma i tots sabem que aquesta és una veritat elemental perquè tots ho fem, d'una manera o d'una altra, el que passa és que n'hi ha que tenen la sort de ser alquimistes de la paraula i saber transformar la vida viscuda en poesia, en literatura. Per això ell s'agafa a la poesia per a posar-se a recer, per a defensar-se de la intempèrie de la vida. I fent-ho ens permet que nosaltres també ho fem.

Margarit sap que res no és senzill i així ho afirma al pròleg d'*Aiguaforts* quan diu que "són els poemes els que, en ser rellegits, parlen amb la mateixa intensitat i amb matisos nous, és la música que acostava el passat fins a tocar aquest instant, deixant-lo separat de nosaltres només per un tel de temps, finíssim però impenetrable". Aquest tel de temps és el que Joan Margarit malda per construir a força de llibres, a força de versos. Perquè ell és un poeta, no un escriptor: "els poetes no som escriptors, perquè escrivim molt poc". Ell escriu poc, però ho fa contundentment. I encara el que escriu ho retalla, ho sotmet a la seva mirada més implacable, en un rigorós exercici d'honestetat artística. I ho fa sense contemplacions.

Joan Margarit canta el propi misteri, i amb el pas dels anys ha decidit des d'on cantar: aquesta és una recerca que cada poeta realitza a la seva manera i que ell ha dut a terme en un llarg camí d'experimentació, de silenci i de recerca d'una veu pròpia. Un cop trobada, ha reorganitzat tota la seva producció, ha separat la que considera la seva poesia de la producció poètica que ja no reconeix com a pròpia. I això no és gens habitual. La seva manera de fer és dura, transitant per un camí de renúncia, de construcció permanent, d'evolució permanent, com la vida mateixa.

Copyright text © 2006 Laura Borràs. Adaptació d'una conferència llegida dins el cicle

Poetes del Carles Riba, d'Òmnium Cultural.

Biobibliografia

Biografia

 WEB: A la Hiperenciclopèdia

<http://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0040200.xml>

 WEB: A la Viquipèdia

Biografia, obra i enllaços sobre l'autor al web de l'enciclopèdia lliure.
http://ca.wikipedia.org/wiki/Joan_Margarit_i_Consarnau

 WEB: Joan Margarit a l'Institut Ramon Llull

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

Nota biobibliogràfica dins l'espai dedicat a la Fira Internacional del Llibre de Guadalajara 2004.

http://fil04.llull.cat/cat/02protagonistes/margarit_joan.shtm

Bibliografia

 WEB: Què hi ha a la Biblioteca de Catalunya

http://cataleg.bnc.cat/search*cat/?searchtype=a&searcharg=Margarit+Joan&sortdropdown=-&searchscope=13&searchscope2=13&SORT=D

 WEB: Què hi ha a les biblioteques universitàries catalanes (CCUC)

http://ccuc.cbuc.cat/search*cat/a?SEARCH=Margarit+Joan+1938&sortdropdown=-&searchscope=23

 WEB: Què hi ha a les biblioteques públiques

http://argus.biblioteques.gencat.cat/iii/encore/search/C__SJoan%20Margarit__Ff%3Afacetfields%3Aauthor%3Aauthor%3AAutor%3A%3A__Orighresult?lang=cat&suite=pearl

 WEB: Articles de l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Joan+Margarit&f=author&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+lengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Articles sobre l'autor (Traces)

http://traces.uab.cat/search?ln=ca&p=Joan+Margarit&f=keyword&action_search=Cerca&c=Traces+%3A+base+de+dades+de+lengua+i+literatura+catalanes&sf=&so=d&rm=&rg=10&sc=1&of=hb

 WEB: Margarit, a WorldCat

Informació bibliogràfica a la xarxa de biblioteques gestionada per l'OCLC (Online Computer Library Center, Inc.)

http://www.worldcat.org/search?q=%22joan+margarit%22&qt=results_page

Tast de textos

Text

 PDF: Un hivern fascinant (2017)

Catorze poemes del recull.

https://lletra.uoc.eduhttps://static0grup62cat.cdnstatics.com/libros_contenido_extra/37/36501_Un_hivern_fascinant.pdf

 PDF: Des d'on tornar a estimar (2015)

Sis poemes del recull: 'Estimar és un lloc', 'Amistat de tardor', 'El fracàs', 'Albada', 'Vinc d'allí' i 'Ajudar'.

http://static0.grup62.cat/llobres_contingut_extra/30/29304_Des_dOn_tornar_a_estimar.pdf

 PDF: Poemes d'amor (2013)

Tres poemes del recull: 'Bona sort', 'Mare Rússia' i 'Tantes ciutats on havíem d'anar'.

<http://www.grup62.cat/pdf/Poemes-d-amor-pag.15-20-.pdf>

 WEB: Selecció de Poesia Catalana

Hi trobareu 7 poemes de l'autor.

<http://www.uoc.edu/lletra/especials/folch/margarit.htm>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

 WEB: Tres poemes inèdits

'Llum de vi blanc', 'Des de Forès' i 'Brindis'. A *Núvol.com* (08/08/20129).
<http://www.nuvol.com/noticies/tres-poemes-inedits-de-joan-margarit/>

 WEB: Al Daltabaix Poètic!

Dos poemes de l'autor en aquest web independent de poesia que acull poetes de tendències ben diferents.

<http://www.sant-cugat.net/daltabaix/margar.htm>

 WEB: Un viatge literari

Breu recorregut per l'obra de Margarit amb poemes en castellà i català.
<http://www.cabodegata.net/esecocap.html>

 WEB: 'Guerra civil'

Un poema de l'autor al web *Viu la poesia*.

http://www.viulapoesia.com/pagina_2.php?itinerari=14&tipus=1&subtipus=2&idpoema=204

 WEB: Margarit a EPdLP

Nota biogràfica en castellà amb dos poemes a El Poder de la Palabra.
<http://www.epdip.com/escritor.php?id=1995>

 WEB: Margarit a Lyrikline

Inclou 5 poemes de l'autor llegits per ell mateix i traduïts a diverses llengües.

<http://www.lyrikline.org/en/poems/els-morts-4929#.Vlc2scrOz0l>

 WEB: Margarit a Google Books

<http://www.google.cat/search?q=inauthor%3A%22joan+margarit%22&btnG=Cerca+llibres&tbm=bks&tbo=1&hl=ca>

Els lectors llegeixen

 AUDIO: Els estudiants i professors de català de la universitat de Birmingham llegeixen 'El pare', de Joan Margarit

<http://soundcloud.com/lletra/el-pare-joan-margarit>

 AUDIO: Tina Font llegeix 'Venedor de roses', de Joan Margarit

<http://soundcloud.com/lletra/venedor-de-roses-joan-margarit>

Comentaris sobre l'autor

Crítica

 WEB: Pàgina oficial de Joan Margarit

Web molt complet amb informació en diverses llengües, poemes, bibliografia, multimèdia, poètica i un recull d'entrevistes.

<http://www.joanmargarit.com/>

 WEB: Pàgina de l'AELC

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletrA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

Biografia, publicacions i altres materials.
<http://www.escriptors.cat/autors/margarit/>

 WEB: Joan Margarit, traduït

Biografia, comentaris sobre l'obra, bibliografia i una selecció de textos traduïts. A Visat (PEN Català).

<http://www.visat.cat/traduccion-literatura-catalana/cat/autor/114/joan-margarit.html>

 WEB: L'autor al Corpus Literari Ciutat de Barcelona

Biografia, enllaços i transcripció d'articles sobre Margarit.

http://www.ducros.cat/corpus/index.php?command=show_news&news_id=1494

 PDF: Joan Margarit: l'art d'envellir

Antoni Ribas s'acosta al poeta amb motiu de la publicació de *Des d'on tornar a estimar*. A l'*Ara Llegim* (17/01/2015).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/ara/2015/ara_a2015m1d17p36sarallegim.pdf

 PDF: La finestra encesa

Jordi Llavina ressenya el poemari *Des d'on tornar a estimar*. A l'*Avui Cultura* (16/01/2015).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/2015/avui_a2015m1d16p14cultura.pdf

 PDF: Brusc, fidel, solitari, agraït

Ressenya de Sam Abrams sobre *Es perd el senyal*. A l'*Avui Cultura* (14/12/2012).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/2012/avui_a2012m12d14p10scultura

 PDF: Ocells de pas

Emili Teixidor parla de la poètica de Joan Margarit i el tractament de l'amor en la seva obra. A l'*Avui Cultura* (25/11/2010).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/avui/2010/avui_a2010m11d25p10scultura.pdf

 WEB: Dignitat poètica confirmada

Ressenya de Manuel Castaño sobre el poemari *No era lluny ni difícil*. A *El País* (11/11/2010).

http://elpais.com/diario/2010/11/11/quaderncat/1289440578_850215.html

 PDF: Poesia com últim a refugi

J. Ricart ressenya *Casa de Misericòrdia*, a *Caràcters*, 42 (gener de 2008).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/caracters/2008/caracters_a2008m1n42p37.pdf

Diversos

 PDF: 'Ser poeta és el menys democràtic que existeix'

Ernest Farrés entrevista l'autor a *La Vanguardia. Culturas* (06/06/2015).

<http://lletra.uoc.edu/uploads/20151218/LVG201506060285CC.pdf>

 PDF: 'No m'agrada tenir somnis ni esperances'

Lluís Llorc entrevista Margarit. A *Presència* (29/03/2015).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/presencia/2015/presencia_a2015m3d29n2238p72.pdf

 WEB: No em pot destruir ningú perquè ja m'ha destruït la vida

Una entrevista d'Eva Piquer. A *Catorze.cat* (abril de 2014).

<http://catorze.naciodigital.cat/noticia/91/joan/margarit/no/em/pot/destruir/ningu/perque/ja/destruit/vida>

Si vols citar aquesta pàgina...

Actualitat literària sobre Joan Margarit a LletreA, la literatura catalana a internet (Universitat Oberta de Catalunya)

< <https://lletra.uoc.edu/ca/autor/joan-margarit> >

PDF: 'Sense cripta no hi ha catedral'

Carles Geli n'trevista Joan Margarit, Premi Nacional de Poesía de l'any 2008. Inclou també dos poemes de l'autor i una ressenya de Francesc Parcerisas del poemari *Misteriosament feliç*. A *El País. Quadern* (13/11/2008).

http://www.traces.uab.es/tracesbd/elpais/pais081113_01.pdf

Propostes didàctiques

Recursos

WEB: Activitats per treballar poemes

Tres poemes amb propostes al web *Viu la poesia*.

http://www.viulapoesia.com/membrespocio/arxius/lletra/jmargarit_index_props.html

Interacció

WEB: Interacció multimèdia de "Guerra Civil"

El web *Viu la poesia* presenta una activitat interactiva d'aquest poema.

http://viulapoesia.com/pagina_interaccio.php?tipus=1&subtipus=2&itinerari=14&idpoema=204&ind=18